

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ES A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:
AZ EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

A szinpártolás szervezése.

Említettük lapunk múlt számában, hogy a városi színháznak a tavaszi időnyre való elnyeréseért két színigazgató adott be folyamodványt a színházi választmányhoz.

Mindkét igazgató és társulat az elsőrendűek közé tartozik s tagjai a vidék jelesebb erői közé sorozhatók.

Nem tudjuk, hogy a városi színházi választmány melyik társulatnak adja meg az engedélyt, de annyi tény, hogy akár egyik, akár másik rész-sítették abban, mulhatatlanul szükséges, miként utat egyengessünk neki arra, hogy a körünkbe érkező oly kedvező hangulattal találkozzék itt, a milyen a jelenlegi, tagadhatatlanul kissé nyomott viszonyok között most egyáltalában lehetséges.

Kétségtelen az, hogy érdekében áll közönségünknek végre-valahára ismét egy jobb társulat előadásait élvezhetni; végre is egy oly nagyszámú értelmiségnek s oly művelt közönségnek, minővel a város és ennek környéke dicsekedhetik, a színház által nyújtott műveltség hosszú ideig nélkülöznie nem lehet és kell, hogy a közönség módot találjon arra, miszerint a színház újabb termékeivel megismerkedhessék s így e tekintetben is a korral haladasson.

Mindkét pályázó társulat akként van szervezve, hogy ezen fokozottabb vidéki igényeknek megfelelni képes.

Most már arról van a szó, hogy az engedélyt elnyerő társulatnak kétségtelenül nem csekély feladatát megkönnyítsük; értjük a megfelelő a ny a g i p á r t o l á s n a k e l ő z e t e s b i z o s í t á s á t .

Ezzel szemben azon kérdés merül fel, hogy kit illet, az e tekintetben való kezdeményezés és ténykedés?

A város, fájdalom nincs azon helyzetben, hogy a színészetet szubvenzióval támogassa. A színházi választmányának is más a rendeltetése. A színházi választmány ugyanis e helyhatóságnak azon közege, a melyre amaz a fennálló rendeletek értelmében ráruházott jogait és köteleességeit hatósági főfelügyelet mellett gyakorolja s a színházat és ennek oltárát gondozza. Az arra érdemes színtársulatok felkarolás, s a színházlátogatás előmozdítása pedig oly teendő, melyek nem hatósági, hanem társadalmi utra tartoznak.

Magából a társadalomból kell tehát kiindul-

nia a színtársulatok körül kifejtendő, lehetőleg szervezett mozgalomnak.

Ez mindenütt úgy is van. Nagyobb városokban e végből színtársulatok és színtársulatok egyesületek léteznek, melyek kellő erély kifejtése mellett leginkább vannak azon helyzetben, hogy a kitűzött cél érdekében sikeresen működhessenek.

A hatóságtól várni mindent kényelmes ugyan, de tény az, hogy ily ügyekben a hatósági kezdeményezés is csak akkor lehet eredményes, ha azt maga a társadalom erélyes közreműködéssel felkarolja.

E lapok hasábjain nem rég azon eszme pendített meg, hogy a Széchenyi-kör színészeti szakválasztmányát szervezzék meg, melynek feladata a színtársulatok támogatása és a színészet előmozdítása.

Ezen eszme már a valóság stádiumába is lépett, mi által a Széchenyi-kör újból bebizonyította, hogy képes alapszabályai intenczióinak színvonalára emelkedni és a társadalmi erőket elérendő nemesebb célok érdekében csoportosítani.

A cikk, melyről szólunk, a jelzett egyesület létesítésének szükségét hangsúlyozza, különösen azt hozta fel, hogy a kör alapszabályai ily egyesület megalakítását kívánatosnak mondják.

Van azonban a Széchenyi-kör alapszabályaiban oly paszus is, mely a színészeti szakválasztmány egyik kiváló feladatául azt tűzi ki, hogy az érkező színtársulatokat különösen bérletek közvetítése által támogatasson.

E tekintetben azonban e színészeti választmány eddigelé nem igen adott életjelt magáról.

Örömmel üdvözlölközünk a színészeti szakválasztmány kebelében érvényre jutott azon mozgalom, mely célba vette, hogy az a kör létesítése alkalomával kifejezésre juttatott összes intenczióknak megfelelően: de nézetünk szerint a színtársulatok támogatása legalább is annyira fontos feladat, mint a működő színtársulat megalakítása s részünkről azt hisszük, hogy e színészeti szakválasztmány az előbbi cél érdekében ép oly sikeresen járhatna el mint a utóbbinak ügyében. A Széchenyi-kör tekintélyes egyesület, mely kiváló összeköttetésekkel és impozáns társadalmi erőkkel rendelkezik s egymaga ezen körülmény elég biztosítékot nyújt a siker iránt.

Indítványunk mindazoknál fogva oda terjed, hogy a színészeti választmány igyekezzék a színtársulatok körül kifejtendő akciót az említett társadalmi erőknek s különösen a városi színházi választmány tagjainak bevonásával már most szervezni, hogy

azt a városunkba érkező jó színtársulat s művelt közönségünk érdekében eredményesen megindithassa.

Különfélék.

— Felolvasás a „Széchenyi körben”.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör” magyarirodalmi szakválasztmányának a lehető leghelyesebben járt el akkor, midőn az egyesületnek, hazai irodalom és művészet pártolása, ismertetése, teljesítése s általában a köznevelődés előmozdításában álló céljait lehetőleg megvalósítandó, — az erre legalkalmasabb eszközt és módot a magyar felolvasásoknak minél sürűbben való tartásában gondolta feltalálni. Mindenképpen ezen köznevelődési egyesületünk céljait úgy fogja fel, elismeréssel fogja tekinteni a magyarirodalmi szakválasztmány fáradozását, melylyel társaságunk erre képes és erre készséggel vállalkozó tagjait felolvasások tartására megnyerni törekszik. Nem lehet azonban elhallgatni azon körülményt, hogy közönségünk mindez ideig nem méltányolja eléggé a felolvasásokat, nem azokat oly tömegesen, a mint azok megérdemelnék, s a mint az, a kör céljainak könnyebb megvalósíthatása tekintetében, csakugyan kívánatos volna. Így kis számú közönség előtt tartotta meg szerfelett érdekes és tanulságos felolvasását f. hó 6-án A l b e r t J ó z s e f collegiumi tanár ur is, „Petőfi költszetéről”. Mi azonban, a kik jelen voltunk, mindnyájan azon meggyőződéssel távoztunk, hogy veszítettek, még pedig sokat veszítettek azok, kik a felolvasott értekezést, — melynek minden része reá vallott írójának, a szakismeretekkel bőven bíró tanárnak kezére — meghallgatni elmulasztották. A tartalmas felolvasás mindenekelőtt Petőfi dalairól emlékezett meg. Elmondván a magyar népdalok jellemző sajátosságait, s a bőven bemutatott példakkal beigazolván azt, hogy e sajátosságok mennyire ismeretesebbek voltak hallhatóan költőnk előtt, illetőleg, hogy azok mennyire fellelhetők az ő dalaiban, azon meggyőződésre jut a felolvasó, hogy Petőfi mint dalköltő nemcsak nálunk, de a világirodalomban is páratlanul áll. A lángelkű költő szerelmi költeményeinek ismertetésénél, melyekre szintén szebbnél-szebb példákat hallottunk felolvasni, a Petőfi életéből számos epizódot beszélt el a felolvasó, melyek különösen a költőnek — később nevével — Szendrey Juliával való megismerkedésére s házasságra lépésére vonatkozva, kellemesen élenkítették

TÁRCSA.

Valódi étv.

(Goethe.)

... Csak értem szép, csak értem gondos,
Csak örömmre látom őt,
Csak mellettem engelő, pajkos,
Szemérmes a világ előtt;
S mert mit se enged gyöngöcségből,
Rajtunk ért a kor nem vesz,
Szerelme mindig kegynek tűn föl
S mindig háldra kötelez.

Olyan kézzel megélesem,
Elég, ha édesen nevet,
Vagy ülve asztalnál mellettem
A lábam szármolyul lehet;
A mit megkezdett, egy-egy alma
És pohara, mit ide nyújt,
A rejtett mell kivillant halma,
Ha néha rablott esőkre gyűjt.

S a míg a meghitt szép órákon
Szerelme-ről beszél velem,
Hallgatni, csak hallgatni vágyom,
A csókról megfedekezem.
Mily éss, a szellem mennyi bája
Ruház rá új meg új kecsét!
Tökéletes ő s csak az hibája,
Csak az, hogy engemet szeret.

A tisztelet lábához von le,
A vágy meg kebléhez emel.

Im ifju, ez az élet kedve,
Légy bölcs és ezt keresd te fel!
S bár egykor tőle el kell válnod,
Ha majd kiszólit a halál,
Mit itt, ott fenn is azt találd,
Lelked csak újabb mennybe száll

Késő bánat.

— Guy de Maupassant. —

(Vége.)

Ha csak kitalált volna valamit, sejtette volna... Nem sejtett, nem látott, nem értett soha semmit? De hát akkor mit gondolt volna? Ha szólt volna neki, mit felelt volna?

És Saval úr más ezer kérdést felvetett magában. Újból átélte életét, emlékeit feleleveníteni igyekezett.

Visszaemlékezett a Sandresnél eltöltött kártyaestélyekre, midőn neje még oly fiatal és kedves volt.

Visszaemlékezett sok mindenféle, miket mondott neki, gyakran különös hangsúlyozására, hamis mosolyára. a mi annyi sokat jelenthetett.

Visszaemlékezett a hármashat folytatott sétakra, a Szajna mentében, a gyepen heverészve elköltött reggelikre, a mi azonban csak vasárnapon eshetett meg, mert Sandres úr városi hivatalnok volt. Kiváltképpen pedig híven eszébe jutott egy délután, melyet vele töltött a folyam közelében, egy kis berekben.

Már reggel eltávoztak hazulról, az élelmet kis csomagokban magokkal vivén. Derült tavaszi nap volt, melynek minden élő lény örvendeni lát-

szott. Minden fűszál illatozik, minden virág mosolyog. A madarak szebben dalolnak, gyorsabban röpkednek. Egy fűzta alatt telepedtek le, közvetlenül a folyam partján. A lég lanya volt, teli tudóvel szitták magokba. Mily boldogok voltak e napon!

A reggeli után Sandres úr kinyújtózott és elaludt: „Életének legédesebb álma volt” mondá, midőn felébredett.

Sandresné asszony karonfogta Saval urat és ketten elballagtak a víz hosszában.

Rátámaszkodott Nevetett és így szólt: „Részeg vagyok, barátom, tökéletesen részeg.” Ránézett, szíve megremezt, elhalványodni érezte arcát, félt, hogy szemei árulóivá ne legyenek, hogy keze reszketése titkát fel ne fedje.

Ő mezei virágokból és ibolyákból koszorút font magának és azt kérde tőle: „Szeret így engem?”

Miután nem felelt, — mert nem tudott mit felelni, inkább azonnal térdre borult volna, — ő nevetni kezdett és arcába vágta: „Ügyetlen, menjen! legalább mondott volna valamit!”

Majdhogy sirva nem fakadt, de felelni mégsem tudott.

Most minden eszébe jutott, mintha csak ma történt volna. Miért mondta neki: „Ügyetlen, menjen! legalább mondott volna valamit!”

És eszébe jutott, hogy mily gyöngéden támaszkodott reá. Egy alacsony lombozatu fa alatt elmenve egyszerre csak nagyon közel érzé ajkaihoz az ő piciny fülét és ő hirtelen visszapattant, nehogy e helyzetet szándékosan előidézettnek tartsa.

Mikor így szólt hozzá: „Nem volna már ideje, hogy visszamenjünk?” Sandresné asszony igen különös pillantást vetett rá! Igen, nagyon különös. Akkor nem gondolt vele! és most ez is eszébe jut.

az úgy is érdekes felolvasást. Utalt aztán a felolvasó a költőnek „Szeptember végén” című jöslat-szerű elégiájára, melyben nemesak közelgő halálát érzi meg, hanem azt is, hogy neje elhagyandja egykor az ő nevét, s eldobja magát az özvegyi fától. Figyelmeztetett a felolvasó arra az elfajulásra, melyen a leíró költészet a XVIII-ik században keresztül ment, mikor az a tanító költészet szolgálatába szegődött, mely elfajulás megszűntetésére nálunk Petőfi és Arany tették meg az első jelentékeny lépést. Bőséggel hozta fel a példákat Petőfi szebbnél szebb leíró költeményeiből, melyeknek föjlemvonása gyanánt azt a lyrái bonyolulatot emelte ki, mely azokon végig vonul, s melyekben legtöbbször „az alföld ten-gersik vidéke” van megénekelve. Megemlékezvén még a költő harci- és borsdalairól, valamint genre-képeiről, hosszasan foglalkozott Petőfi remek naiv eposzával a „János vitézzel”. A felette érdekes és élvezetes felolvasást a közönség mindvégig a legnagyobb figyelemmel hallgatta, s élénken megélvezte a jeles képzettségű felolvasót.

Választmányi ülés. Sárosmegyei a ma-gyarságot és népnevelést terjesztő egyesület f. hó 16-án a megyeház kistermében d. e. 11 órakor választmányi ülést tart.

Áthelyezés. Neudecker József 67. gyalog-ezredbeli főhadnagy Eperjesről Késmárkra lett áthelyezve, századparancsnoki minőségben.

Sziber Ede a Ferencz József rend lovagja és egykor az eperjesi kir. kath. főgymnasium igazga-tója, a király által a beszterce-bányai tanterület főigazgatójává lett kinevezve, néhai Nuber Sándor, helyére. Sziber jelenleg az ungvári gymnasium igazgatója volt s nem rég ünnepelte tanári műkö-désének 25. évfordulóját.

Dr. Schmidt Gyula orsz. képviselő ur szíves volt megígérni, hogy a községi törvényjavas-lattal szemben Budapesten közelébb megtartandó városi érdekeltségi értekezleten városunk érdekeit képviselendő.

Az eperjesi önkényes tüzoltó-egyesü-let tegnap Kubinyi Albert elnöke alatt érdekes választmányi ülést tartott, melynek lefolyásáról lapunk jövő számában kimerítő jelentést teendünk.

Felolvasás. A magyar irodalmi szakvá-lasztmány f. hó 10-án háziestélyt rendez, melyen dr. Horváth Odón „Tábori Erzsók” című történeti rajzát fogja felolvasni.

Adomány. A komlói g.-kath. iskola építé-sére Keczer Miklós es. k. kamarás és országgyűlési képviselő 50 frtot adományozott.

Az alumnium bálja. A helybeli kir. kath. főgymnasium szegény növendékeit segélyző-egylet javára folyó hó 1-én az eperjesi Széchenyi-kör közreműködése mellett rendezett hangverseny és tánczestély programszerűen vége ment. Ez alkalommal befolyt összesen 686 frt, mihez felül-fizetésekkel a következő urak és testületek járultak: Dr. Vályi János 15 frt, Dr. Schmidt Gyula, Sziny-nyey Pál egyenkint 10 frt, Péchy Zsigmond 8 frt 50 kr., Hodossy Imre, Korn Vilmos, Piller Kál-mán, „Stefánia” felsőbb leánynevelő-intézet egyen-kint 5 frt, Imre Aurél 4 frt 50 kr., Berzeviczy Béla, Villez János egyenkint 4 frt, Dessewffy Ferencz, Görgey Sándor egyenkint 3 frt 50 kr., Ivanczky János 3 frt, Kösch Árpád 2 frt 50 kr., alsósebesi rendház, eperjesi rendház, Dr. Färbslein Márk, Lux Ede, Pletényi Endre, Podhraczký Já-nos, Saárosy István, Schropfer Antal, Zavatzky Szilárd, Névtelen, egyenkint 2 frt, Dessewffy Ig-nác, Farkas Lajos, Kovácsy János, Magas Lajos, Ridartsik Gábor, Ritter Ferencz, Rontsinszky Ró-

bert, Stancel Béla, Dr. Szlavik Mátyás, Sztankay László, Dr. Tergina Gyula, 2. Névtelen egyenkint 1 frt összesen 121 frt 50 kr. A kiadás volt ösz-szesen 385 frt 75 kr. s így az egylet céljáról tisztá jövedelmül fennmaradt 300 frt 25 kr. — A műsor első és utolsó számát a Graef lovag nevével viselő 67. gyalogezred zenekara játszotta Kohout Lipót karnagy ur vezetése alatt. A női kardalt Mereadante „Eskü” című operájából éneklék Beör Ilka, Isépy Márta, Jurenesák Anna, Kovácsy Jolán, Kubinyi Emma, Lasztóky Emma, Mikolák Matild, Podhorányi Margit, Schlott Ilka és Val-kovszky Ilka urhölgyek, betanítva Hirschmann Ferencz karnagy ur által. A női énekkar — két ízbeni kihívásra — eléneklé meg a szűzek havát Meyerbeer „Hugenották” című operájából és Gum-bert Ferdinand „Walzer-Rondo” című keringőjét. A műsor 3-ik darabját: „Szózat és Hymnus” Liszt Ferencz átíratában előadta zongorán Kova-liczky Jolán urhölgy s élénk taps után még Szé-vely Imre „La Sirène” című darabját; végre a „Fis moll Kápolná”-t Kreutzertől, eléneklé a kir. kath. főgymnasium férfinégyes kara Lévy István főgymn. tanár ur vezetése alatt és kitapsoltatván előadta még Huber Károly dalárindulóját. Mindezen zene- és énekdarabok zajos tetszésnyilvánításokban részesültek, a segélyegyleti választmány azonban a hangverseny műtészeti elbírálását hivatottabb tollra bizza, valamint a hangverseny után következett tánczestély leírását is, miglen maga részéről hálás szívvel köszönetet mond mindazoknak, kik a hangverseny és tánczestély sikerét megjelenésök-kel alkalmi adománnyal, felülfizetéssel, művészi előadással, vagy rendezői és intézői fáradozással elősegíteni kegyeskedtek.

Anyakönyv-vezető. Kurimán a zsidó anya-könyv vezetésére Piroch József körjegyző lett meg-választva, amennyiben az ottani rabbi nem bírja a magyar nyelvet. Elég sajnós, hogy egy ily megyé-ben, a hol a magyarság oly szép eredményt képes felmutatni és oly felekezettel, mely magát az in-telligenciához és a magyar állameszme híveihez számítja, még ily eset is előadja magát, hogy e hitfelekezettel találkozik még oly fő, ki az ország-nyelvet nem bírja, s a felekezet egyik fontos ügyét: az anyakönyv vezetését is egy amúgy is túlterhelt körjegyzőre kell tukmálni.

Az eperjesi ág. ev. collégium állandó választmánya legutóbbi gyűlésében hálás kegyelet-tel örökölte meg a collegium jegyzőkönyvének lapjain boldogult Rochlitz Gyulának, a m. kir. ál-lamvasutak igazgatójának, a Ferencz-József rend lovagjának s 1848-9-iki honvédszázadosnak emlékét, ki Budapesten f. é. január hó 18-án „közjegyzői okirat” alakjában felvett végrendeletében 30.000 (harmincz ezer) forintnyi alapítványt tett ez ősrégi tanintézet részére, mely az önzetlen nemeskeblűség-nek fényes bizonyítékát képező ezen jótékony ese-lekmény elenyészhetetlen betükkel írta fel a collé-gium történetének lapjaira néhai Rochlitz Gyula nevével. A hagyatéki ügynek a pestmegyei árvaszék előtt történendő lebonyolításánál e tanintézet kép-viselésére a collégium érdemes felügyelője dr. Schmidt Gyula országgyűlési képviselő kéretett fel. Elhatározta továbbá ez igazgató-választmány azt is, hogy a nemes keblű tanügy-barát sirja főle a budapesti kerepesi-uti temetőben díszes sírlepleket fog emeltetni, — valamint hogy a collégium épületének lépcsőházában szép művű már-ványtáblát fog befalaztatni, a mely a hagyományo-zónak emlékét hirdesse. A tanintézetnek hagyomá-nyozott szép kiviteli és nagy műértékkel bíró bronz mellszobor a collegiumi díszteremben fog felállit-

atni, mely célra egy díszes talapatz rendelkezett meg. Junius havában fényes gyászünnepegy tartatik a tanintézet ezen jöltevéjének az emlékére, mely össze lesz kötve a collegium három más halottjának, u. m. dr. Vandrák András és Otkocsi Végli Dániel coll. tanárok és Jelenik-Almássy István coll. felügyelőnek gyászünnepegyével, s melynek műso-rát egy e célból kiküldött bizottság fogja megál-lapítani.

Alarczos és jelmezbál. A „sárosmegyei jótékony négyelet” helybeli árvaháza javára a 67. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett f. 1886. évi márczius hó 3-én (farsang utolsó napján) a „fekete sas” nagytermében alarczos és jel-mezbált rendez, melyre a nagyérdemű közönség tisztelettel meghívatik. Helyárak: számozott hely az üveg- és jobboldali karzatra, valamint földszinti ülőhelyekre 1 frt 50 kr. Baloldali karzat, számo-zatlan földszinti ülőhely és beléptijegy 1 frt. Jegyek előre válthatók M. Schönfeld Hugó ur kereskedé-sében. A rendező-bizottság költséget és fáradságot nem kimélve, minden tőle telhetőt elkövet, hogy a mulatságot minél kellemesebbé tegye s a közönsé-gét nagyszerű meglepetésekben részesítse. Így pl. a tánczestély megnyitását fényes jelmezes polo-naise fog rendeztetni; ezen kívül 16 pár rococo-jelmezből díszes menuettet fog lejteni. A bizottság azon reménynek ad kifejezést, hogy a n. é. közön-ség ezen jótékony céllal szemben eddig tanusított érdeklődésének és áldozatképességének újabb jelet adandja az által, hogy a mulatságon minél nagyobb számban fog megjelenni. A jótékony célra történő bármily csekély felülfizetések is köszönettel fogad-tatnak az itteni lapokban nyugtáztatni fognak. — Kezdeté esti 8 órakor.

Szomorú statistika. Magyarországon a mult esztendőben összesen 530 csödeset fordult elő, 170-el több, mint harmadéve. A legtöbb csöd — 64 — Budapesten lett nyitva, mindjárt ezután a kaposvári törvénykezési terület következik 23 csöddel. Ezután következik a szabadkai 22, bereg-zsázi törvénykezési területén 16 csöddel. A kassai törvénykezési területén 16 csödeset fordult elő.

Műkedvelői előadás. F. hó 21-én a „Sa-binnók elrablása” című kitünő vígjáték kerül színpadra, műkedvelők által előadva. A közreműködők oly tagokból állanak, kik közönségünk előtt a színi működés terén jó hírnévnek örvendenek, s így biztos kilátásunk van arra, hogy közönségünk él-vezetes estének néz elibe.

A kis-szebeni altiszti kaszinó bálja. A kis-szebeni 67. gy. ezred 3. zászlóaljának altisztei e hó 20-án rendezik ez idei báljukat a város nagy termében.

A megyei veres-kereszt egylet évi közgyűlését e hó 8-án tartotta meg Mattyasovszky Tamás főispán elnöke alatt. A női elnök Pulszky Gézané rosziülléte miatt nem lehetett jelen a köz-gyűlésen, melynek kiváló és ugyszólván kizárólagos tárgya az egyes fiókegyletek évi jelentései és zár-számadásainak tárgyalása volt. Miután azonban csak az eperjesi, a bártfai és a tapolyi fiókegyletek küldték be jelentéseiket és zárszámadásaikat, a többi fiókegyletek által be nem küldött jelentések hiánya miatt nem lehetett az országos központi választmánynak az előirt s az egész megyére vo-natkozó évi jelentést felterjesztetni. Elnöklő főispán különösen kiemelte az eperjesi fiókegylet kiváló tevékenységét, mely egylet eddig már 800 frton felüli tőkével rendelkezik, dicséretleg emlékezett meg a tapolyi fiókegyletről is. A többi egyletek felhivat-tak, hogy évi jelentéseiket és számadásaikat még e hó folyamában terjeszték be. A hölgyek közül

— A mint tetszik, barátom. Ha ön fáradt, térjünk vissza.

— És ő azt felelte:

— Fáradt nem vagyok; de Sandres úr talán már felébredt.

Mire Sandresné vállvonva mondá:

— Ha ön attól fél, hogy férjem már felébredt, ez egészen más dolog; térjünk vissza!

Visszamenőben hallgatag volt; és nem támasz-kodott többé karjára. Miért?

E „miért”-re eddigelé sohasem gondolt. Most olyasmit látszott észrevenni, a mit ezelőtt sohasem értett.

Talán csak nem? . . .

Saval úr elpirult és zavartan ugrott fel, mintha harmincz évvel ifjabb lenne és Sandresné asszony mondaná neki: „Szeretem önt!”

Lehetséges-e? E gyanu, mely lelkében ébredt, kizozni kezdé őt! Lehetséges-e, hogy észre nem vette, ki nem találta?

Oh! ha ez igaz volna, ha elmulasztotta volna az alkalmat!

Igy szól magában: Tudni akarom. Nem aka-rok kétségben lenni. Tudni akarom!

— És gyorsan felöltözött. Így gondolkodott: „En hatvankét éves vagyok, ő ötvennyolcz éves: megkérdhetem tőle.”

— És eltávozott.

Sandresék háza az utca másik oldalán volt, majdnem szemben az övével. Odament. A csengetyű hallatára a cseléd ajtót nyitott neki.

Meglepetett, hogy ily időben látja:

— Ily korán, Saval úr; talán valami baj történt?

Saval így felelt:

— Nem történt semmi, kis lányom, de mond meg asszonyodnak, hogy azonnal beszélni akarok vele.

— Asszonyom épen a beföztekét csinálja té-lire; a konyhában van; és nincs felöltözve, amint gondolhatja.

— Oh, de mond meg neki, hogy igen fon-tos dologról van szó.

A cseléd bement és Saval ur idegesen, nagy léptekkel járt fel és alá a teremben. Most nem érzett semmi zavart. Ép úgy megkérdi tőle, mintha valami pecsenye készítése módja után tudakozódnék. Hiszen azért hatvankét éves!

Az ajtó megnyílt; ő belépett. Most már jól kihizott, kövér arcú asszony, ki teli szájjal nevet. Kezeit ruhájától távol tartva, ujját pedig feltúrte karjára, melyeken még a czukoriz fénylett. Nyug-talanul kérdé:

— Mi baja barátom, beteg talán?

— Ó így felelt:

— Nem, kedves barátném, hanem kérdezni akarok öntől valamit, a mi rám nézve felelte nagy fontosságu és szívemet kizozza. Megígéri, hogy őszintén fog felelni?

— Mosolygott.

— Mindig őszinte vagyok. Beszéljen.

— Im. En szerettem önt az első pillanattól, midőn megláttam. Kétkedik benne?

— Mosolyogva, mintegy a hajdani hangsúlyozás-sal válaszolt:

— Ügyetlen, menjen! Tudtam én azt az első pillanattól!

Saval reszketni kezdett; hebegve folytatá:

— Tudta? . . . Nos tehát . . .

— És elhallgatott.

Sandresné kérdé:

— Nos . . . Tehát mi?

Saval folytatja:

— Akkor hát . . . mit gondolt? . . . mit . . . mit . . . mit felelt volna!

Sandresné még jobban nevetett. A szirup ujjain lecsöpögött és odaesett a mázos pallóra.

— En . . . De hiszen ön semmitsem kérde-zett. Csak nem nekem kellett nyilatkoznom.

Saval most hozzá lépett:

— Mondja meg nekem . . . emlékszik ön a napra, midőn Sandres a gyepen elaludt . . . midőn mi egyedül voltunk, ott, az erdőben.

Várt. Sandresné megszűnt nevetni és sze-meibe nézett:

— De igen, emlékszem.

Saval remegve folytatá:

— Nos . . . ha én . . . ha netalán . . . tulme-rész lettem volna . . . mit tett volna ön?

Megint mosolyogni kezdett, mint az oly bol-dog nő, kinek nincs mit megbánnia és őszintén, érthetően, bár nem minden gunytól menten így felelt:

— Engedtem volna, barátom.

Azzal megfordult és kifutott beföztejébe.

Saval az utcára érve, úgy érezte magát, mint a földindulás után. Az eső daczára nagy léptekkel haladt előre, lement a folyam felé, nem gondolva semmire. Mikor a vízhez ért, jobbra fordult és menetét követé. Sokáig járt, mintha valami ősz-tön buzdítaná. Ruhájáról esurgott a víz, kalapja elvesztette minden alakját, bőríg ázott, csöpögött róla, mint az ereszből. Ő meg csak mindig ment. Es egyszerre csak ott van azon a helyen, hol ré-gente reggeliztek, melynek emléke szívét kinzá.

Akkor aztán leült a lombjuktól megfosztott fák alá és keservesen sirt . . .

ott látt Kosch Adolfin tunk el panasz-vidék egyes Erre mindjárt les sok látszó A egy l velői e verseny társada akar is sással alapja Nyitán ben. ből zo Hemer therán ról. „Szóló 6. Ny előadja Gyula előadja A kereszt fardha háhorn siker k 78 frt. 7 pár 1 lepe James, Zsigme Bornei N., De roly, F Grieger Gombo mina, Hruska Gizella, Kosch S Mosáns Munk 5 adak Petril Pincze Cornéli Ligovics Dr. Sel zell Ar ler-Ghi alkalom hozzuk, nem az hálás k nyokért nemes. pontból nek rok egyesül Agostot A hó 16- lánban megkez maga t nokság tését és relmezt lönítve tanítás N ügyi m evang. irodána iskolána egyesül almai t 27-kén a megy a méne neiket mulhatl A tanrend tárgyak 8 óra. jogtörté második óra. El het. 6 tan, het nemzetk Ödön. Magyar Glos K József. Dr. Fer lyamban vitz Sim Előadó

az ugy is érdekes felolvasást. Utalt aztán a felolvasó a költőnek „Szeptember végén” című jósátságos elégijára, melyben nemcsak közelgő halálát érzi meg, hanem azt is, hogy neje elhagyandja egykor az ő nevét, s eldobja magát az özvegyi fától. Figyelmeztetett a felolvasó arra az elfajulásra, melyen a leíró költészet a XVIII-ik században keresztül ment, mikor az a tanító költészet szolgálatába szegődött, mely elfajulás megszüntetésére nálunk Petőfi és Arany tették meg az első jelentékeny lépést. Bőséggel hozta fel a példákat Petőfi szebbnél szebb leíró költeményeiből, melyeknek föjlemvonása gyanánt azt a lyrai bonyolultat emelte ki, mely azokon végig vonul, s melyekben legtöbbször „az alföldi tenegsík vidéke” van megénekelve. Megemlékezvén még a költő harci- és borsdalairól, valamint genreképeiről, hosszasan foglalkozott Petőfi remek naiv eposzával a „János vitézzel”. A felette érdekes és élvezetes felolvasást a közönség mindvégig a legnagyobb figyelemmel hallgatta, s élénken megélvezte a jeles képzettségű felolvasót.

Választmányi ülés. Sáros megyében a magyarságot és népnevelést terjesztő egyesület f. hó 16-án a megyeház kistermében d. e. 11 órakor választmányi ülést tart.

Áthelyezés. Neudecker József 67. gyalogezredbeli főhadnagy Eperjesről Késmárkra lett áthelyezve, századparancsnoki minőségben.

Sziber Ede a Ferencz József rend lovagja és egykor az eperjesi kir. kath. főgymnasium igazgatója, a király által a beszterce-bányai tanterület főigazgatójává lett kinevezve, néhai Nuber Sándor helyére. Sziber jelenleg az ungvári gymnasium igazgatója volt s nem rég ünnepelte tanári működésének 25. évfordulóját.

Dr. Schmidt Gyula orsz. képviselő ur szíves volt megígérni, hogy a községi törvényjavaslattal szemben Budapesten közelébb megtartandó városi érdekeltségi értekezleten városunk érdekeit képviselendő.

Az eperjesi önkényes tüzoltó-egyesület tegnap Kubinyi Albert elnöke alatt érdekes választmányi ülést tartott, melynek felolvasásról lapunk jövő számában kimerítő jelentést teendünk.

Felolvasás. A magyar irodalmi szakválasztmány f. hó 10-án háziestélyt rendez, melyen dr. Horváth Odón „Tábori Erzsók” című történeti rajzát fogja felolvasni.

Adomány. A komlói g.-kath. iskola építésére Keczer Miklós es. k. kamarás és országgyűlési képviselő 50 frtot adományozott.

Az alumnium bálja. A helybeli kir. kath. főgymnasium szegény növendékeit segélyező-egylet javára folyó hó 1-én az eperjesi Széchenyikör közreműködése mellett rendezett hangverseny és táncestély programszerűen végbe ment. Ez alkalommal befolyt összesen 686 frt, mihez felülfizetésekkel a következő urak és testületek járultak: Dr. Vályi János 15 frt, Dr. Schmidt Gyula, Szinyey Pál egyenkint 10 frt, Péchy Zsigmond 8 frt 50 kr., Hodossy Imre, Korn Vilmos, Piller Kálmán, „Stefánia” felsőbb leánynevelő-intézet egyenkint 5 frt, Imre Aurél 4 frt 50 kr., Berzeviczy Béla, Vilecz János egyenkint 4 frt, Dessewffy Ferencz, Gőrgy Sándor egyenkint 3 frt 50 kr., Ivaneczky János 3 frt, Kósch Arpad 2 frt 50 kr., alsósebesi rendház, eperjesi rendház, Dr. Färbstein Márk, Lux Ede, Pletényi Endre, Podhraczký János, Saárosy István, Schroeffer Antal, Zavatzky Szilárd, Névtelen, egyenkint 2 frt, Dessewffy Ignác, Farkas Lajos, Kovácsy János, Magas Lajos, Ridartsik Gábor, Ritter Ferencz, Rontsinszky Ró-

bert, Stancel Béla, Dr. Szilávik Mátyás, Sztankay László, Dr. Tergina Gyula, 2. Névtelen egyenkint 1 frt összesen 121 frt 50 kr. A kiadás volt összesen 385 frt 75 kr. s így az egylet céljára tiszta jövedelmül fennmaradt 300 frt 25 kr. — A műsor első és utolsó számát a Graef lovag nevével viselő 67. gyalogezred zenekara játszotta Kohout Lipót karnagy ur vezetése alatt. A női kardalt Mercadante „Eskü” című operájából éneklék Beör Ilka, Isépy Márta, Jurencsák Anna, Kovácsy Jolán, Kubinyi Emma, Lasztkay Emma, Mikolich Matild, Podhorányi Margit, Schlott Ilka és Valkovszky Ilka urhölgyek, betanítva Hirschmann Ferencz karnagy ur által. A női énekkar — két ízbeni kihívásra — eléneklék meg a szűzek havát Meyerbeer „Hugenották” című operájából és Gumbert Ferdinand „Walzer-Rondo” című keringőjét. A műsor 3-ik darabját: „Szózat és Hymnus” Liszt Ferencz átiratában előadá zongorán Kovaleczky Jolán urhölgy s élénk taps után még Székely Imre „La Sirène” című darabját; végre a „Fis moll Kápolná-t” Kreutzertől, eléneklé a kir. kath. főgymnasium férfinégyes kara Léway István főgymn. tanár ur vezetése alatt és kitapsoltatván előadá még Huber Károly dalrindulóját. Mindezen zene- és énekdarabok zajos tetszésnyilvánításokban részesültek, a segélyegyleti választmány azonban a hangverseny műtészeti elbírálását hivatottabb tollra bízta, valamint a hangverseny után következett táncestély leírását is, miglen maga részéről hálás szívvel köszönetet mond mindazoknak, kik a hangverseny és táncestély sikerét megjelenésökkel alkalmi adománnyal, fellülizetéssel, művészi előadással, vagy rendezői és intézői fáradozással elősegíteni kegyeskedtek.

Anyakönyv-vezető. Kurimán a zsidó anyakönyv vezetésére Piroch József körjegyző lett megválasztva, amennyiben az ottani rabbi nem bírja a magyar nyelvet. Elég sajnós, hogy egy ily megyében, ahol a magyarság oly szép eredményt képes felmutatni és oly felekezettel, mely magát az intelligenciához és a magyar állameszme híveivel számítja, még ily eset is előadja magát, hogy e hitfelekezettel találkozik még oly fő, ki az országos nyelvet nem bírja, s a felekezet egyik fontos ügyét: az anyakönyv vezetését is egy amúgy is túlterhelt körjegyzőre kell tukmálni.

Az eperjesi ág. ev. collégium állandó választmánya legutóbbi gyűlésében hálás kegyelettel örököltette meg a collegium jegyzőkönyvének lapjain boldogult Rochlitz Gyulának, a m. kir. államvasutak igazgatójának, a Ferencz-József rend lovagjának s 1848/9-iki honvédszázadosnak emlékét, ki Budapesten f. é. január hó 18-án „közjegyzői okirat” alakjában felvett végrendeletében 30.000 (harmincz ezer) forintnyi alapítványt tett ez ösrégi tanintézet részére, mely az önzetlen nemeskeblűségnek fényes bizonyítékát képező ezen jótékony eseklemény elenyészhetetlen betökkel írta fel a collégium történetének lapjaira néhai Rochlitz Gyula nevével. A hagyatéki ügynek a pestmegyei árvaszék előtt történendő lebonyolításánál e tanintézet képviselőre a collégium érdemes felügyelője dr. Schmidt Gyula országgyűlési képviselő kéretett fel. Elhatározta továbbá ez igazgató-választmány azt is, hogy a nemes keblű tanügy-barát sirja fölé a budapesti kerepesi-uti temetőben díszes sírleket fog emeltetni, — valamint hogy a collégium épületének lépcsőházában szép művű márványtáblát fog befalaztatni, a mely a hagyományozónak emlékét hirdesse. A tanintézetnek hagyományozott szép kiviteli és nagy műértékkel bíró bronz mellszobor a collegiumi díszteremben fog felállit-

tatni, mely ezéla egy díszes talapatz rendelkezett meg. Junius havában fényes gyászünnepély tartatik a tanintézet ezen jöltevéjének az emlékére, mely össze lesz kötve a collegium három más halottjának, u. m. dr. Vandrák András és Otkocsi Vég Dániel coll. tanárok és Jelenik-Almássy István coll. felügyelőnek gyászünnepélyével, s melynek műsorát egy e ezélből kiküldött bizottság fogja megállapítani.

Álarczos és jelmezbál. A sárosmegyei jótékony nőegylet helybeli árvaháza javára a 67. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett f. 1886. évi márczius hó 3-én (farsang utolsó napján) a „fekete sas” nagyeremben álarczos és jelmez bál rendez, melyre a nagyérdemű közönség tisztelettel meghívatik. Helyárak: számozott hely az üveg- és jobboldali karzatra, valamint földszinti ülőhelyekre 1 frt 50 kr. Baloldali karzat, számozatlan földszinti ülőhely és beléptijegy 1 frt. Jegyek előre válthatók M. Schönfeld Hugó ur kereskedésében. A rendező-bizottság költséget és fáradságot nem kímélve, minden tőle telhetőt elkövet, hogy a mulatságot minél kellemesebbé tegye s a közönséget nagyszerű meglepetésekben részesítse. Így pl. a táncestély megnyitását fényes jelmezes polonaise fog rendezetni; ezen kívül 16 pár rococo-jelmezből díszes menettet fog lejteni. A bizottság azon reménynek ad kifejezést, hogy a n. é. közönség ezen jótékony ezéllal szemben eddig tanúsított érdeklődésének és áldozatképességének újabb jelet adandja az által, hogy a mulatságon minél nagyobb számban fog megjelenni. A jótékony ezéla történő bármily esekély felülizetések is köszönettel fogadtatnak az itteni lapokban nyugtáztatni fognak. — Kezdeté esti 8 órakor.

Szomorú statistika. Magyarországon a mult esztendőben összesen 530 esődeset fordult elő, 170-el több, mint harmadéve. A legtöbb eső — 64 — Budapesten lett nyitva, mindjárt ezután a kaposvári törvényszéki terület következik 23 esőddel. Ezután következnek a szabadkai 22, beregszászi törvényszék területén 16 esőddel. A kassai törvényszék területén 16 esődeset fordult elő.

Műkedvelői előadás. F. hó 21-én a „Sabinnók elrablása” című kitérő vígjáték kerül színre, műkedvelők által előadva. A közreműködők oly tagokból állanak, kik közönségünk előtt a színi működés terén jó hírnévként örvendenek, s így biztos kilátásunk van arra, hogy közönségünk élvezetes estének néz elibe.

A kis-szebeni altiszti kaszinó bálja. A kis-szebeni 67. gy. ezred 3. zászlóaljának altisztejei e hó 20-án rendezik ez idei báljukat a város nagy termében.

A megyei veres-kereszt egylet évi közgyűlését e hó 8-án tartotta meg Mattyasovszky Tamás főispán elnöke alatt. A női elnök Pulszky Gézané roszülléte miatt nem lehetett jelen a közgyűlésen, melynek kiváló és ugyszólván kizárólagos tárgya az egyes fiókegyletek évi jelentései és zárszámadásainak tárgyalása volt. Mintán azonban csak az eperjesi, a bártfai és a tapolyi fiókegyletek küldték be jelentéseiket és zárszámadásaikat, a többi fiókegyletek által be nem küldött jelentések hiánya miatt nem lehetett az országos központi választmánynak az előirt s az egész megyére vonatkozó évi jelentést felterjeszteni. Elnöklő főispán különösen kiemelte az eperjesi fiókegylet kiváló tevékenységét, mely egylet eddig már 800 frton felüli tőkével rendelkezik, diésérőleg emlékezett meg a tapolyi fiókegyletről is. A többi egyletek felhívaták, hogy évi jelentéseiket és számadásaikat még e hó folyamában terjeszék be. A hölgyek közül

— A mint tetszik, barátom. Ha ön fáradt, térjünk vissza.

Es ő azt felelte:

— Fáradt nem vagyok; de Sandres úr talán már felébredt.

Mire Sandresné vállonva mondá:

— Ha ön attól fél, hogy férjem már felébredt, ez egészen más dolog; térjünk vissza!

Visszamenőben hallgatag volt; és nem támaszkodott többé karjára. Miért?

E „miért”-re eddigéig sohasem gondolt. Most olyasmit látszott észrevenni, a mit ezélelt sohasem értett.

Talán csak nem? . . .

Saval úr elpirult és zavartan ugrott fel, mintha harmincz évvel ifjabb lenne és Sandresné asszony mondaná neki: „Szeretem önt!”

Lehetséges-e? E gyanu, mely lelkében ébredt, kinezni kezdé őt! Lehetséges-e, hogy észre nem vette, ki nem találta?

Oh! ha ez igaz volna, ha elmulasztotta volna az alkalmat!

Igy szóló magában: Tudni akarom. Nem akarok kétségben lenni. Tudni akarom!

Es gyorsan felöltözöködött. Így gondolkodott: „En hatvankét éves vagyok, ő ötvennyolcz éves: megkérdehetem tőle.”

Es eltávozott.

Sandresék háza az utca másik oldalán volt, majdnem szemben az övével. Odament. A csengetyű hallatára a cseléd ajtót nyitott neki.

Meglepetett, hogy ily időben látja:

— Ily korán, Saval úr; talán valami baj történt?

Saval így felelt:

— Nem történt semmi, kis lányom, de mondd meg asszonyodnak, hogy azonnal beszélni akarok vele.

— Asszonyom épen a beföztekét csinálja télire; a konyhában van; és nincs felöltözve, amint gondolhatja.

— Oh, de mondd meg neki, hogy igen fontos dologról van szó.

A cseléd bement és Saval ur idegesen, nagy léptekkel járt fel és alá a teremben. Most nem érzett semmi zavart. Ep úgy megkérde tőle, mintha valami peesenyé készitési módja után tudakozódnék. Hiszen azért hatvankét éves!

Az ajtó megnyílt; ő belépett. Most már jól kihizott, kövér arcu asszony, ki teli szájjal nevet. Kezeit ruhájától távol tartva, ujját pedig feltúrte karjára, melyeken még a czukoriz fénylett. Nyugtalanul kérdé:

— Mi baja barátom, beteg talán?

Ő így felelt:

— Nem, kedves barátném, hanem kérdezni akarok öntől valamit, a mi rám nézve felelte nagy fontosságu és szívemet kinezta. Megígéri, hogy őszintén fog felelni?

Mosolygott.

— Mindig őszinte vagyok. Beszéljen.

— Im. En szerettem önt az első pillanattól, midőn megláttam. Kétkedik benne?

Mosolyogva, mintegy a hajdani hangsúlyozással válaszolt:

— Ügyetlen, menjen! Tudtam én azt az első pillanattól!

Saval reszketni kezdett; hebegve folytatá:

— Tudta? . . . Nos tehát . . .

Es elhallgatott.

Sandresné kérdé:

— Nos . . . Tehát mi?

Saval folytatja:

— Akkor hát . . . mit gondolt? . . . mit . . . mit . . . mit felelt volna!

Sandresné még jobban nevetett. A szirup ujjain lecsöpögött és odaesett a mázos pallóra.

— En . . . De hiszen ön semmitsem kérdezett. Csak nem nekem kellett nyilatkoznom.

Saval most hozzá lépett:

— Mondja meg nekem . . . emlékszik ön a napra, midőn Sandres a gyepen elaludt . . . midőn mi egyedül voltunk, ott, az erdőben.

Várt. Sandresné megszűnt nevetni és szemibe nézett:

— De igen, emlékszem.

Saval remegve folytatá:

— Nos . . . ha én . . . ha netalán . . . tulmérész lettem volna . . . mit tett volna ön?

Megint mosolyogni kezdett, mint az oly boldog nő, kinek nincs mit megbánnia és őszintén, érthetően, bár nem minden gunytól menten így felelt:

— Engedtem volna, barátom.

Azzal megfordult és kifutott befözteibe.

Saval az utczára érve, úgy érezte magát, mint a földindulás után. Az eső daczára nagy léptekkel haladt előre, lement a folyam felé, nem gondolva semmire. Mikor a vízhez ért, jobbra fordult és menetét követé. Sokáig járt, mintha valami ösztön buzdítaná. Ruhájáról esurgott a víz, kalapja elvesztette minden alakját, borig ázott, esöpögött róla, mint az ereszből. Ő meg csak mindig ment. Es egyszerre csak ott van azon a helyen, hol régente reggeliztek, melynek emléke szívét kinzta.

Akkor aztán leült a lombjuktól megfosztott fák alá és keservesen sirt . . .

ott látt
Kosch
Adolfu
tunk e
panasz
vidék
egy
Erre
mindj
lés sok
látszó

egy h
velői
verseny
társada
akar is
sással
alapja
Nyitán
ben.
ból zo
Hemer
therán
ról”.
„Szóló
6. Ny
előadja
Gyula
előadja

A keresz
fáradh
háború
siker
78 frt.
7 pár
1 lepe
James.
Zsigmo
Bornen
N., De
röly, F
Griegel
Gomb
mina.
Hruska
Gizella
kesch
Mosins
Munk
5 adak
Petrik
Pinezle
Cornéli
Ligovic
Dr. Se
zell Ar
ler-Ghi
alkalon
hozuk
nem az
hálás
nyokert
nemes
pontból
nek ro
egyedü
Agosto

A hó 16-
lákban
megkez
maga
nokság
téstet
relmezi
lönitve
tanítás
N
ügyi n
evang.
irodana
iskolán
egyesül
almat

27-kén
a megy
a méne
neiket
mulhat

A tanrend
tárgyak
8 óra.
jogtörté
másodit
óra. E
het. 6
tan, be
nemzetl
Ödön.
Magyar
Glós K
József.
Dr. Fer
lyambar
vitz Sir
Előadó

ott láttuk Szinyei Pálné, Szinyei Józsefné, Semsey Kósi Kornélia, Sztankay Lászlóné és Propper Adolfné urnókat. Ez alkalommal nem mulaszthattunk el egy megjegyzést. A fiókegyetek általánosan panaszkodnak ama részvétlenség ellen, melylyel a vidék a vörös-kereszt feladata iránt viselkedik, s egyes fiókák a megyei központtól várják a segítyt. Erre csak az a megjegyzésünk, hogy nem kell mindjárt ellankadni, a türelem, kitartás és rábeszélés sokat lendíthet majd a most kétségbeesett látszó helyzetben.

A bártfai közművelődési egyesület alig egy hónapja, hogy létre jött, már is egy működési előadást rendezett, s e napokban pedig hangversenyt fog tartani. Az egyesület valóban felfogta társadalmi s közművelődési hivatását, s tud is, akar is a céljának megfelelni. E hó 14-én, felolvasással összekötött hangversenyt rendez a saját alapja javára. A kitűnő program következő: 1. Nyitány „Varázslat” című operából, előadják többben. 2. Potpourri „Ördög Róbert” című operából zongorán előadják Schleichinger Bella k. a. és Hemerka Oldrich ur. 3. „Abránd a taven” ezüsterán előadja Maugseh Nándor ur. 4. „A nőkről”, értekezés, olvassa Dessewffy Aurél ur. 5. „Szóló” fuvóhangszeren, előadja Ditte Venczel ur. 6. Nyitány „Zampa” című operából, zongorán előadják Katscher Antonia k. a. és Schwarzer Gyula ur. 7. „Jugendproduction” című nyitány, előadják többben. Az előadást táncz követi.

Áldozatkész hölgyek. Az eperjesi vörös-kereszt egyesület névadásmányának felhívását és fáradságtalan személyes gyűjtését a balkánfélszigeti háború sebesültjeinek javára, meglepően tényszerű siker koronázta, amennyiben befolyt készpénzben 78 frt, ruhaneműkben 12 ing, 12 pár lábravaló, 7 pár harisnya, 1 téli keztyű, egy gyapjú tricót, 1 lepedő. A nemes ezrela adakoztak: Abraham James, Benzúr Józsefné, Dr. Breyer Adolf, Boros Zsigmondné, Berzeviczy Béláné, Bielek László, Bornemisza Jusztin, B. A., Blajer Józsefné, Cseh, N., Dessewffy Anna, Duka Róbertné, Dunkel Károly, Ferjencsik Zsófia, Farkas Berta, Füzü Béláné, Grieger Anna, Gamauff Betti, Gallitsik Szidónia, Gombos Alajosné, Gilio őrnagy, Hartmann Hermína, Husz Aurélie, Haitsch Berta, Hollenia Lujza, Hruska Irma, özv. Jelenik-Almássy Jozefine, Kéler Gizella, Kubinyi Zsófia, Körtvélyessy A., özv. Linkesch Samuné, Linkesch Károly, Mandics Edéné, Mosánszky Tardó Amália, Mosánszky Gyözöné, Munk Ernesztina, Báro Mengersen Anna, N. N., 5 adakozóval, Péchy Zsigmond, Propper Adolfné, Petrik Istvánné, Prámer Lujza, Premor Amália, Pinczler őrnagy, Raisz Edéné, Ruby József, Rodler Cornélia, Semsey Cornélia, Schönfeld Ilma, Szmoligovics Szilárdné, Szteló Matild, Sztankay Irma, Dr. Schmid Gyula, Kotrado Mihály, Horváth-Krajzell Aranka, Síta Gusztáv ezredes, V. P., Winkler-Ghüllányi Mária, Zavadszky Szilárd. — Ezen alkalommal, midőn az eredményt nyilvánosságra hoztuk, nemesek a gyűjtést eszközölő hölgyek, hanem az egyesület választmánya nevében is meleg és hálás köszönetünket fejezzük ki a nyújtott adományokért, melyek fényesen bizonyítják közönségünk nemes részvétét s könyörületét, s országos szempontból itélve, biztosítják számunkra Európa népeinek rokonszenvét és esetleg viszonzó készségét. Az egyesület nevében, Eperjes, 1886. febr. 6-án. Agoston K. titkár.

Állami népiskolák megnyitása. Mult hó 16—18-ig a beretói, községi és radácsi iskolákban a tanfelügyelő jelenlétében az előadások megkezdődtek. Különösen a radácsi iskola nagy maga után sok kívánni valót, mit azonban a gondnokság helyre hoz azzal, hogy a tanterem kibővítését és még a tanítónő alkalmaztatását fogja kérelmezni, hogy a fiúk a leánygyermekektől elkülönítve taníttassanak és hogy lehetőleg a női munkatartás vétségék figyelembe.

Nyugdíj és segély. A vallás és közoktatásügyi miniszterium Fejes János komlós-keresztési evang. tanítónak 100 frt nyugdíjt, a berzeviczei irodának 331 frt 56 kr segélyt, a községi állami iskolának 77 frt 50 kr, az eperjesi kisdiednevelő egyesületnek 200 frtot és végre Varga Béla vörösalmai tanítónak 20 frt segélyt adományozott.

Ménlovak vizsgálása. F. évi február hó 27-kén fog az ezidei ménvizsgálat, még pedig a megyeház udvarán megtartani. Figyelmeztetjük a ménnek tulajdonosait, hogy ne mulasztsák el méneiket előveztetni, mert a kirovandó bírságolások mulhatatlanul fognak ez idén tőlük behajtatni.

Az eperjesi ág. ev. collegiumi jogakademia tanrendje az 1885. tanév II. felére. A) Kötelezett tárgyak. 1) Az első évfolyamban. Római jog, het. 8 óra. Előadó tanár Dr. Horovitz Simon. Európai jogtörténet, het. 5 óra. E. t. Glós Károly. — 2) A második évfolyamban. Magyar magánjog, het. 5 óra. Előadó t. Schulek Gusztáv. Magyar közjog, het. 6 óra. Előadó t. Dr. Horváth Ödön. Pénzügytan, het. 4 óra. E. t. Glós Károly. Tétéles európai nemzetközi jog, het. 3 óra. Előadó t. Dr. Horváth Ödön. — 3) Az államtudományi tanfolyamban: Magyar pénzügyi törvényisme, het. 5 óra. E. t. Glós Károly. Egyházi jog, het. 4 óra. E. t. Hörk József. Magyar állam statistikája, het. 6 óra. E. t. Dr. Ferenczy Elek. — 4) A jogtudományi tanfolyamban: Büntető jog, het. 5 óra. E. t. Dr. Horovitz Simon. Peres és perenkívüli eljárás, het. 5 óra. Előadó t. Schulek Gusztáv. Váltó- és kereskedelmi

jog, het. 6 óra. E. t. Dr. Ferenczy Elek. — B) Special-collegiumok. Európai államok legújabb története, het. 4 óra. E. t. Hörk József. Művelődéstörténet, het. 4 óra. E. t. Dr. Horváth Ödön. Általános középkori történet, het. 3 óra. Előadó t. Dr. Szilák Mátyás. Közegészségtan, het. 2 óra. E. t. Dr. Lakner Árpád. Törvényszéki orvostan, het. 2 óra. E. t. Dr. Breyer Adolf. Bányajog, het. 2 óra. E. t. Schulek Gusztáv. Gyakorlati nemzetgazdaságtan, het. 2 óra. Előadó t. Dr. Ferenczy Elek. Egyháztörténet, het. 2 óra. E. t. Tillisch János. Jogbölcseleti repetitorium, het. 1 óra. Előadó t. Dr. Horváth Ödön.

A közmunka leszolgáltatási ügy. Jövőre a közmunka névre, hogy az évi előirányzat kellő időben összeállítható lehessen, a folyamodványok a közmunka elengedése, vagy a szabályoktól eltérő felhasználására iránt szerkesztett folyamodványok csak is az előző és december hó végeig fogadtnak el, a későbbben érkezettek pedig egyszerűen visszautasítottak.

Adófizetés. Sáros megyében, még pedig a bártfai adó kerületben január hóban behajtatott volt 39,927 frt 53 $\frac{1}{2}$ kr., behajtatott 1810 frt 81 $\frac{1}{2}$ kr., maradt hátralék 38,116 frt 72 kr. Az eperjesi adó kerületben behajtatott volt 108,415 frt 37 $\frac{1}{2}$ kr., behajtatott 8429 frt 60 kr., maradt hátralék 99,985 frt 77 $\frac{1}{2}$ kr. A girálti adó kerületben behajtatott volt 29650 frt 12 kr., behajtatott 1053 frt 01 kr., maradt hátralék 28597 frt 11 kr.; végre a kis-szebeni adó kerületben behajtatott volt 27375 frt 72 $\frac{1}{2}$ kr., behajtatott 1929 frt 84 $\frac{1}{2}$ kr., maradt hátralék 25,445 frt 88 kr., vagyis az egész megye területén 1886. január havában behajtatott volt, 205,368 frt 75 $\frac{1}{2}$ kr., behajtatott 13223 frt 27 kr. maradt hátralék 192145 frt 48 $\frac{1}{2}$ kr. A hadmentességi díj tartozás pedig tett 16444 frt 05 $\frac{1}{2}$ kr., behajtatott 385 frt 33 kr., maradt hátralék 16058 frt 72 $\frac{1}{2}$ kr.

Megegyék egészségi állapota. január hóban a megyei főorvos jelentése szerint sokkal kedvezőbb volt mint az előző hónapokban, amennyiben a beteg forgalom esökkent. A betegségek közül különösen a légzési szervek hurutos bántalmi, gyakran hökhrunt alakjában fordultak elő. A himlő betegségek a megye több helyein észleltettek, de nagyobb részt rendes befolyásnak voltak és a halálozási esetek száma csekély volt. Gyógykezeltetett január hóban 481 járó és 414 fekvő, tehát összesen 895 beteg egyén.

Halalozások és születések. Született Eperjesen élve 22 fi és 16 leány, halva 4 fi. Bártfán élve 19 fi és 7 leány, Kis-Szebenben élve 3 fi és 6 leány. Összesen 44 fi és 29 leány és halva 4. Meghalt Eperjesen 13 fi és 24 nő, Bártfán 14 fi és 3 nő, Kis-Szebenben 1 fi és 7 nő. Összesen 28 fi és 34 nő s így a születési többlet 7 egyén.

Baródi Károly és a városi színház-alap. Nevezett színigazgató az utolsó előadás alkalmával nyert tiszta jövedelem felét azaz 5 frt 60 krt e napokban fizette le a városi színház-alapra. Aztán mondja valaki, hogy nem érdemes ide egy szintársulatnak jönni!

Új táviratozási díjak. A mult évi szeptember hóban Berlinben megtartott nemzetközi táviró kongresszuson megállapított díjakat Magyarország elfogadta s ezek alapján megkötötte a táviró egyezményt a konferencián képviselt államokkal. Ez egyezmény szerint ez év július hó 1-től következő díjak lesznek fizetendő a táviratokért. Az alábbi minden kölföldi államba 30 kr., továbbá minden szó után: Németországba 4 kr., Svajcz, Bosznia-Hercegovina, Montenegro, Szerbia 4 kr., Románia 5 kr., Bulgária 8 kr., stb. Kormányunk a belföldi forgalomban is mérsékelni fogja a díjtételeket.

Gyilkosság. Még a mult hó 17-én Miesko Györgyön elkövetett gyilkosságnak tetteseit a csendőrségnek sikerült kézre keríteni. A főtettes Klobusiczky János. A gyilkosság részletei: Miesko Györgynek Vaszily Mihály t. hermányi lakos 3000 frtjával volt adósa, s midőn Miesko György január hó 17-én fölkereste adósát, ez Kaecos Erzsébettel egyetértőleg Klobusiczky Jánost bérleték fel, 50 frt ígéréttel, hogy Miesko Györgyöt gyilkolja meg, mely ajánlatot Klobusiczky el is fogadta, s midőn jelzett napon az esteli órákban Miesko György Vaszily Mihály lakásáról kijött, Klobusiczky mellett ragadta és öklével az öreg embernek oly erős ütéseket tett halántékára, hogy ez eszméletlenül rogyott össze. Az egész tettet Vaszily a pitvar ajtóból nézte s midőn látta, hogy az áldozat a földön hever, egy doronggal jött ki és 2 erős ütessel, melyeket a halántékára mért, megölte az öreg embert. Midőn már meg volt győződve, hogy csakugyan meghalt, ekkor a nő nagy zajt csapott, hogy valaki meggyilkolta Miesko Györgyöt. A tetteseket a csendőrségnek sikerült kézre keríteni.

Megszállta a lelkiismeret. Mult hó 25-én éjjel az alsó-szálói rk. templom padján levő vasajtót ismeretlen tettesek feltörve, azon keresztül hatolva a sekrestyébe mentek, hol az ott elhelyezett ezüst tárgyakat és a szertartáshoz szükséges különféle eszközöket szétszórták, de azokból mit sem vittek el; ugy látszik, hogy gonosz tervek keresztültvitelénél a lelkiismeret szállotta meg a betörőket. A tettesek corpus delictéként a feltört ajtó előtt egy hivatalos levél-borítékot talált másnap a harangzó, miből azonban igen bajos lesz a tettesek nyomára akadni.

Talált gyermek. Ismét egy esete az emberi szív könyörtelenségének, s annak, hogy a szegényélet erősebb az anyai szeretetnél. Tegnapelőtt este 7 órakor a kalvária alatti hegyikertek egyikében egy 6 hetes leánysecsemőt találtak elve egy szemétkosárban, az ölé hideg hóra kitéve. A városi rendőrség nyomozza ugyan a rossz anyát, de eddig siker nélkül. A kis árvát Kerti Ella névre akarják keresztelni és a város szegény árvái sorába felvenni.

A postatakarékpénztárba. Kassán e hó elsejétől egész 8-ig összesen 166 tétel alatt 1118 frt 50 kr. lett elhelyezve. A takarékoskodás e legújabb és áldásos nemében Kassán leginkább a tanuló ifjuság és a közkatonaság vesz részt.

Jó biztatás. Egy fiatal özvegynek meg volt az a szerencséje vagy szerencsétlensége, hogy már a harmadik férjét is eltemette. A gyaász év letelt s az utolsó megboldogult is félig meddig feledve volt, legalább oly mértékben, hogy nyájasan meghallgathatta H. ur bököléseit, a ki már leánykorában is udvarolgatott neki. Egy alkalommal együtt sétáltak s véletlenül a temetőbe kerülve, az özvegy megmutatta neki három elhunyt férje sírhalmát, a melyek egymás mellett állottak. — Látod János — mondta a fiatal asszonyka bánatos mosolylyal — te is ide kerülhetnél volna, ha 13 év előtt több bátorságod van!

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Farbiger, schwarz- und weissseidener Atlas 75 kr.
bis fl. 10.65 (in je 18 verschiedenen Qualitäten) versendet in einzelnen Roben und Stücken zollfrei ins Hans das Seiden-Depot **G. Henneberg** (k. u. k. Hofliefer.) in Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Farbige und schwarzseidene Grenadines 95 kr. per Meter
bis fl. 9.15 (in 10 verschiedenen Qualitäten) versendet in einzelnen Roben und Stücken zollfrei ins Hans das Seidenfabrik-Depot **G. Henneberg** (k. u. k. Hoflieferant.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. 26—2

HIVATALOS ROVAT.

2893. tk. szám 1885.

—1

Hirdetmény.

A bártfai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Goldman Abraham sztebniki lakos végrehajtónak, kiskoru Mazurko Anna, János, Julia és Péter végrehajtást szenvedők elleni 160 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szvidniki kir. járásbíróóság területén lévő Sztebnik községben fekvő, a sztebniki 34. sz. t. j. könyvben foglalt $\frac{2}{3}$ urb. telekből és tartozékaiból álló ingatlanra az árverést 578 ftban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és, hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi márczius hó 1-ső napján délelőtti 10 órakor Sztebnik községben a község-házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 57 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróóság mint tkönyvi hatóság Bártfán, 1886. évi január hó 4-én.

Schleichinger,
kir. járásbíró.

Nem hivatalos rovat.

DAS BESTE
Cigaretten-Papier
IST DAS ECHTE
LE HOUBLON
französisches Fabrikat
von **CAWLEY & HENRY** in PARIS.
Vor Nachahmung wird gewarnt!

Dieses Papier wird von den Herren
Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann
Professoren der Chemie an der Wiener Universität, bestens empfohlen u. zwar wegen seiner ausgezeichneten Qualität, seiner absoluten Reinheit und weil demselben keinerlei der Gesundheit schädlichen Stoffen beigemischt sind.

183. 30—11

500 FEUILLES
FORMAT FRANÇAIS
C. CAWLEY & HENRY
PARIS.

Cawley & Henry
Sole Fabricants
Fac-Stalle de l'Etiquette 17 Rue Béranger à PARIS.

